

عنوان مقاله:

مریخ سیاره قرمز

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 8، شماره 32 (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

حسین قهرایی (مترجم) - عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

قبلا تصور می شد که احتمال وجود حیات در مریخ، بیشتر از جاهای دیگر است. گرچه مریخ به اندازه نصف زمین است، از جنبه های دیگر به نظر مشابه سیاره ما می باشد. طول روز در مریخ، نیم ساعت بیشتر از روز ماست و اتمسفری ابری دارد. کلاهک قطبی در آنجا وجود دارند که در تابستان ذوب می شوند و در زمستان گسترده می شوند. همچنین دشت هایی در آنجا وجود دارد. جالب تر از همه نشانه هایی هستند که هر ساله مختصری از لحاظ اندازه و شکل تغییر می کنند، تقریبا مثل این که گیاهانی در حال رشد باشد. بعضی از ستاره شناسان حتی فکر کرده اند که «کانال هایی» را می بینند که توسط مریخی ها حفر شده تا آب را از قطب ها به دشت ها انتقال دهند. اکتشافات فضایی چیزهای بسیاری را بر روی مریخ به ما نشان داده اند، اما هیچ گونه حیاتی در آنجا کشف نشده است. اولاً آنجا بسیار سرد است. حتی در یک روز تابستانی، دما هرگز بالاتر از نقطه انجماد نیست. ثانیاً ضخامت هوا به اندازه ضخامت لایه هوای زمین در ارتفاع حدود ۳۵ کیلومتری (۲۲ مایلی) است، یعنی آن قدر که نمی توان تنفس کرد. تشعشعات ماوراء بنفش خورشید که به سطح مریخ می رسد آنقدر هست که هر گونه موجود زنده ای را نابود سازد. بر روی مریخ آب وجود دارد، اما مایع نیست. این آب به صورت یخ زده در زیر سطح و در کلاهک های قطبی است. اما احتمالا در گذشته آب به صورت مایع وجود داشته است. بعضی از علامات و نشانه های روی سطح سیاره مانند بسترهای رودخانه خشک شده هستند. شاید مریخ در گذشته گرم تر بوده، بطوری که زمانی یخ آب می شده است. بسترهای رودخانه بر روی مریخ «کانال» نیستند. آنها به نظر یک فریب چشمی است که ستاره شناسان را در موقع نگاه کردن از تلسکوپ- هایشان فریب داده است. نقاط تیره که زمانی تصور می شد گیاهان باشند در واقع نواحی سنگ های تیره تر و غبار هستند. آنها هر ساله از لحاظ اندازه تغییر می کنند چون غبارها بر اثر وزش باد پراکنده می شوند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1415426>

